

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/430/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314202759
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4314202759.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Ingrid Doležajovej, v právnej veci žalobkyne: T. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. L. XXX, zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Košice, Kuzmányho 29, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, o zaplatenie 310 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 6. júna 2016 č. k. 13C/20/2014-187 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodol tak po zistení, že strany sporu uzatvorili dňa 03. 04. 2010 zmluvu o úvere č. 405400205, na základe ktorej žalovaný ako veriteľ poskytol žalobkyňu ako dlžníčke úver v sume 350 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť žalovanému zvýšený o bližšie nešpecifikovaný poplatok vo výške 310 eur, a to v rámci 11 mesačných splátok po 60 eur, splatných vždy k 17. dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc 17. 05. 2010. Zo splátkového kalendára zmluvy zistil, že žalobkyňa uhradila každý mesiac od 17. 05. 2010 do 17. 03. 2011 jedenásť splátok po 60 eur, t. j. celkovo 660 eur. Dňa 03. 02. 2014 žalobkyňa vyzvala žalovaného na vrátenie sumy 310 eura do 06. 02. 2014 z titulu plnenia prijatého bez právneho dôvodu, ktorú sumu jej žalovaný neuhradil. Právne svoje rozhodnutie oprel o ust. § 2 písm. a/, b/, § 3 ods. 1 a 2, § 4 ods. 1 - 3 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, ako i ust. § 52 ods. 1 - 4, § 107, § 451 ods. 1, 2 a § 456 veta prvá Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že uzatvorená zmluva je zmluvou spotrebiteľskou a absentuje v nej údaj o RPMN, ktorá podľa cit. zákona č. 258/2001 Z. z. musí byť v zmluve uvedená. Dodal, že jej neuvedenie zo strany žalovaného má podľa zákona za následok, že sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za úver bez poplatkov. Preto povinnosťou žalobkyne v zmysle uzavretej zmluvy tak bolo vrátiť žalovanému len sumu poskytnutého úveru vo výške 350 eur. Zo splátkového kalendára zmluvy zistil, že žalobkyňa uhradila všetky splátky, celkom 660 eur, v ktorej sume už bol zahrnutý aj poplatok vo výške 310 eur. Na plnenie záväzku v tejto časti však nebol právny dôvod, čím sa žalovaný na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka) a predmet bezdôvodného obohatenia je povinný žalobkyňu vydať (§ 456 Občianskeho zákonníka). K obrane žalovaného, že zmluvu o úvere uzatvoril podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka a úver žalobkyňu poskytol na výkon povolania uviedol, že uzavretie zmluvy podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka nič nemení na jej spotrebiteľskom charaktere (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a nevylučuje

aplikáciu ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z., upravujúceho náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere ani napriek skutočnosti, že dlžník označil kolónku o poskytnutí úveru na výkon „zamestnania“. Zastal názor, že žalobkyňa pri zaškrtnutí uvedeného políčka nemohla mať vedomosť o tom, čo takéto zaškrtnutie môže znamenať a aké právne následky môže spôsobiť. Z dôvodu namietania premlčania žalovanej pohľadávky žalovaným sa zaoberal touto otázkou a argumentoval, že premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia je upravená v § 107 Občianskeho zákonníka, v ktorom je zakotvená kombinovaná premlčacia doba, t. j. subjektívna a objektívna premlčacia doba, ktoré začínajú, plynú a končia nezávisle na sebe. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby v trvaní dvoch rokov je rozhodujúce, kedy sa oprávnený (žalobkyňa) skutočne dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia na jej úkor a subjekte (žalovaný), ktorý sa bezdôvodne obohatil. Rozhodujúci je teda subjektívny moment, kedy sa žalobkyňa o svojom práve skutočne mohla a musela dozvedieť. Pre začiatok plynutia trojročnej premlčacej doby (v prípade neúmyselne získaného bezdôvodného obohatenia), resp. desaťročnej premlčacej doby (v prípade úmyselne získaného bezdôvodného obohatenia) je rozhodný deň, kedy došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia. Zvýraznil, že vo veci rozhodol dňa 03. 09. 2015 rozsudkom, ktorým žalobkyňu priznal uplatňovaný nárok v celom rozsahu, proti ktorému podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a Krajský súd v Nitre ako odvolací uznesením zo dňa 29. 02. 2016 pod č. k. 6Co/562/2015-143 rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Podľa názoru odvolacieho súdu práve dňom uhradenia poslednej splátky žalobkyňou žalovanému dňa 01. 03. 2011, začala žalobkyňu plynúť subjektívna premlčacia doba. Posledný deň 2-ročnej subjektívnej doby tak pripadol na 01. 03. 2013 (2 roky od poslednej splátky), pričom žalobkyňa svoj nárok na zaplatenie žalovanej sumy uplatnila na súde až 17. 02. 2014, t.j. po uplynutí tejto doby. Keďže žalovaný v konaní relevantným spôsobom vzniesol námietku premlčania a odvolací súd sa s námietkou premlčania stotožňuje, v danej veci nemožno žalobkyňu premlčané právo priznať, preto žalobu pre vznesenú námietku premlčania v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a v konaní úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, pretože si ich náhradu neuplatnil a ani mu zo spisu mu žiadne trovy nevyplývali.

3. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie domáhajúc sa ním jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietala, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázala na znenie ust. § 107 OZ v zmysle ktorého rozhodujúcim momentom pre začatie plynutia subjektívnej premlčacej doby je moment, keď sa oprávnený dozvie, že na jeho úkor sa niekto obohatil, čiže ide o moment subjektívnej vedomosti. V tomto smere svoje tvrdenie podporila poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR, Uznesenie Ústavného súdu SR, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici. Dodala, že žalovaný, ktorý vzniesol námietku premlčania, bol povinný uniesť dôkazné bremeno v ohľade preukázania premlčania nároku žalobkyne, pričom tak neurobil. Namietala, že súd nezdôvodnil, prečo mala žalobkyňa v momente uhradenia poslednej splátky žalovanému aj dozvedieť o tom, že sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil. Tvrdila, že o tejto skutočnosti sa dozvedela až v decembri 2013 a následne podnikla právne kroky. Za nelogické považovala, že by platila žalovanému splátky, ak by mala vedomosť v čase platby, že na ne žalovaný nemá nárok. Napadnuté rozhodnutie považovala za arbitrárne a neodôvodnené. Mala za to, že svoj nárok si uplatnila pred márnym uplynutím premlčacej doby.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne písomne nevyjadril.

5. Prijatím zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) s účinnosťou od 01. 07. 2016 došlo k zrušeniu zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (§ 473 CSP). Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované. Znamená to, že nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikability procesnoprávných noriem a teda sa použije na všetky konania a to i na konania začaté pred dňom účinnosti Civilného sporového poriadku s výnimkami z tohto základného pravidla ustanovenými v § 470 ods. 2 CSP.

6. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) po zistení, že odvolanie podala v stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) prejednal odvolanie žalobkyne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1

CSP s verejným vyhlásením rozhodnutia pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 219 ods. 3 CSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

7. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Ustanovením § 387 ods. 2 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

9. Úvodom odvolací súd uvádza, že v súdnej veci ide v poradí už o druhé rozhodnutie prvoinštančného súdu po tom, čo jeho skorší vyhovujúci rozsudok bol uznesením odvolacieho súdu zo dňa 29. 02. 2016 č. k. 6Co/562/2015-143 zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Odvolací súd už vo svojom rozhodnutí poskytol obšírny teoreticko-právny výklad zákonnej úpravy týkajúcej sa inštitútu premlčania a práva na vydanie bezdôvodného obohatenia. Nakoľko na týchto svojich záveroch, ako na stále platných, naďalej v plnom rozsahu zotráva, tieto preto duplicitne opakovať nebude a v ďalšom len na ne poukazuje.

10. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie v intenciách zrušujúceho rozhodnutia i postupoval, po doplnení dokazovania vo veci riadne zistil skutkový stav a vec správne posúdil i po právnej stránke. Nakoľko odvolací súd sa plne stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, využívajúc postup podľa § 387 ods. 2 CSP sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Na potvrdenie správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vyčerpávajúco, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, z ktorých vyvodil svoje právne závery a tieto i primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalobkyňa sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňuje neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutia kladie vyššie citované zákonné ustanovenie. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobu zamietol.

11. Predmetom tohto konania je žaloba žalobkyne, ktorou sa voči žalovanému domáha zaplatenia sumy sumy 310 eur s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia, ktoré jej mu vzniklo z absolútne neplatnej úverovej zmluvy č. 405400205 zo dňa 13. 04. 2010 v časti úrokov a poplatku.

12. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

13. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

14. Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101-§110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

15. Podľa § 107 ods. 1, 2 OZ právo na vydanie plnenia bezdôvodného obohatenia sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za 3 roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

16. Premlčanie je uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané, v dôsledku čoho môže povinný subjekt čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Účelom inštitútu premlčania je na jednej strane viesť oprávneného (veriteľa) k tomu, aby v prípade nesplnenia záväzku povinným (dlžníkom) zbytočne neodkladal uplatnenie svojho práva, na druhej strane poskytnúť dlžníkovi nástroj na obranu proti veriteľovi, ktorý svoje právo neuplatnil v ustanovenej lehote. Premlčacou dobou sa rozumie doba, v ktorej musí byť vykonané právo, aby nedošlo k jeho premlčaniu. Vznesenie tejto námietky nemá za následok zánik samotného práva; dlžníkom účinne vznesená námietka premlčania bráni súdnej vymáhateľnosti premlčaného práva.

17. V dôsledku vznesenej námietky premlčania žalovaným, sa súd prvej inštancie pred hmotnoprávnym posúdením merita veci správne zaoberal otázkou možného premlčania nároku žalobkyne (§ 100 ods. 1 OZ). V prejednávanej veci bolo preto nutné vysporiadať sa s otázkou okamihu vzniku nároku žalobkyne na zaplatenie žalovanej sumy v zmysle § 100 ods. 1 tretej vety OZ, podľa ktorého právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110); na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka a ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčacie lehoty pri uplatnení práva z bezdôvodného obohatenia sú upravené v ust. § 107 prvej a druhej vety OZ.

18. Právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia sa môže premlčať tak v subjektívnej dobe, ako aj v objektívnej dobe. Ak sa povinný subjekt premlčania dovoľá, nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt. Začiatok plynutia premlčacích dôb je určený okamihom, keď došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia, t.j. kedy ide o okamih splnenia všetkých predpokladov občianskoprávnej zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie. Subjektívna premlčacia doba môže začať plynúť najskôr od začiatku objektívnej premlčacej doby. V desaťročnej premlčacej dobe sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí vtedy, keď bezdôvodné obohatenie bolo získané úmyselne. Úmysel, či už priamy alebo nepriamy, musí smerovať k bezdôvodnému obohacovaniu sa, a musí existovať už v čase získania bezdôvodného obohatenia. Ak nie sú splnené podmienky na desaťročnú premlčaciu dobu, platí trojročná objektívna premlčacia doba, a to aj v prípade, keď povinný získanie bezdôvodného obohatenia vôbec nezavinil; zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie je zodpovednosťou objektívnou. Začiatok plynutia subjektívnej a objektívnej lehoty je stanovený odlišne a na sebe nezávislý je aj priebeh plynutia ako aj ich skončenie. Pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel (bez ohľadu na to, že pri vynaložení všetkého úsilia sa mohol dozvedieť skôr), že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto bezdôvodné obohatenie získal. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby, je rozhodujúci okamih, keď k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo. V prípade absolútne neplatného právneho úkonu, bezdôvodné obohatenie, získané z tohto úkonu, vzniká od samého vzniku právneho úkonu.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd opätovne konštatuje, že v prípade práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, t.j. subjektívna a objektívna premlčacia doba. Jej začiatok je upravený odlišne s tým, že tieto dve premlčacie doby začínajú, plynú a končia nezávisle na sebe. Subjektívna premlčacia doba je kratšia - dvojročná, objektívna premlčacia doba je buď trojročná v prípade bezdôvodného obohatenia vzniknutého z nedbanlivosti alebo desaťročná, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie. Podľa názoru odvolacieho súdu v posudzovanom prípade je rozhodujúcou otázkou, kedy začala plynúť subjektívna dvojročná premlčacia doba. Za rozhodujúci pre začiatok jej plynutia treba považovať deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získa. Nie je pritom rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť sa potrebné skutočnosti dozvedieť už skôr. V danom prípade teda nie je podstatná a rozhodujúca okolnosť, kedy sa žalobkyňa pri riadnej starostlivosti musela alebo mohla dozvedieť, že na jej úkor došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia, ale je rozhodujúce, kedy sa o tejto okolnosti skutočne dozvedela. V danom prípade tak pri posudzovaní vedomosti žalobkyne o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom v prospech koho k obohateniu došlo, treba z hľadiska § 107 ods. 1 OZ vychádzať zo dňa (dní), kedy žalobkyňa splatila žalovanej úver,

z ktorého požadovala vydanie bezdôvodného obohatenia pozostávajúceho zo splatených úrokov a poplatkov, a to bez ohľadu na skutočnosť, či žalobkyňa skutočne vedela o prípadnej neplatnosti zmluvy o úvere v časti poplatkov a úrokov a o tom, že sa bezdôvodne obohacuje žalovaná.

20. Odvolací súd vychádzajúc z vyššie uvedeného dospel k záveru, že žalobkyni začala plynúť 2-ročná subjektívna premlčacia doba v zmysle § 107 ods. 1 OZ od času, ako uhradila poslednú splátku žalovanému, teda odo dňa 01. 03. 2011, pričom nepochybne už týmto okamihom boli navrhovateľke známe všetky skutkové okolnosti potrebné na podanie žaloby na vydanie bezdôvodného obohatenia, t. j. komu plnila a v akej výške, pričom žalobkyňa svoj nárok na zaplatenie žalovanej sumy uplatnila na súde až 17. 02. 2014 teda po uplynutí premlčacej doby, ktorá jej uplynula 01. 03. 2013. Keďže žalovaný v priebehu konania právne relevantným spôsobom vzniesol námietku premlčania, odvolací súd sa stotožňuje s takto vznesenou námietkou premlčania, a dospel k záveru, že v danej veci nebolo možné žalobkyni premlčané právo priznať (§ 100 ods. 1 OZ).

21. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

22. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, aj keď mu síce vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, ale žiadne trovy odvolacieho konania jej nevznikli. Odvolací súd v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 CSP mal rozhodovať len o nároku na náhradu trov konania, ale keďže v takom prípade by o výške náhrady trov konania po právoplatnosti rozhodnutia musel rozhodovať podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie, aj keď už v čase rozhodovania odvolacieho súdu bolo zrejmé, že žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto v záujme hospodárnosti, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá v zmysle čl. 17 CSP rozhodol, že žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je
a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).